

ZPPM / 36S / VII / 2022

Stanowisko Związku Pracodawców Polska Miedź – projektu rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska zmieniającego rozporządzenie w sprawie zapasów paliw w przedsiębiorstwach energetycznych (nr 849 w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska)

Związek Pracodawców Polska Miedź jest samorządną organizacją pracodawców, niezależną w swej działalności od organów władzy i administracji państwowej, samorządowej oraz innych organizacji. Nasza organizacja ponad 120 pracodawców, zatrudniających ponad 38 000 pracowników. Założycielem Związku jest KGHM Polska Miedź S.A., a naszymi członkami są również podmioty prywatne, w szczególności z sektora małych i średnich przedsiębiorstw, jak również firmy samorządowe niezwiązane kapitałowo z Grupą KGHM. Od ponad 25 lat Związek monitoruje i opiniuje projekty aktów prawnych istotnych dla gospodarki, chroniąc prawa i reprezentując interesy pracodawców i przedsiębiorców.

Związek Pracodawców Polska Miedź docenia fakt przygotowania projektu rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska zmieniającego rozporządzenie w sprawie zapasów paliw w przedsiębiorstwach energetycznych, aktu prawnego, który ma za zadanie umożliwić tym podmiotom niezakłócone funkcjonowanie, niezależnie od czynników zewnętrznych, oraz zachowanie zdolności do nieprzerwanego dostarczania energii elektrycznej lub ciepła odbiorcom. Przyjęcie przepisów ma na celu zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa energetycznego kraju polegającego na ciągłości dostaw energii elektrycznej i ciepła do wszystkich odbiorców energii elektrycznej i ciepła.

Aktualnie panująca sytuacja na rynku energii i ciepła, analiza projektu rozporządzenia i załączonych dokumentów (uzasadnienie, OSR) oraz opinie otrzymane od naszych podmiotów członkowskich pozwoliły nam na przygotowanie wskazanych poniżej uwag. Zwracamy się z prośbą o wzięcie pod uwagę zaprezentowanych w niniejszej opinii wniosków, uwag oraz przedłożonej argumentacji przy tworzeniu ostatecznego kształtu projektu aktu prawnego. Jesteśmy otwarci na dyskusję merytoryczną dotyczącą modyfikacji projektowanych zapisów na dalszym etapie prac legislacyjnych.

Analiza dokonana na przykładzie źródeł podmiotów członkowskich Związku wskazuje że w wyniku zmiany rozporządzenia na placach węglowych będzie wymagana zdecydowanie większa ilość węgla niż dotychczas. Wynika to przede wszystkim ze zmiany we wrześniu i październiku, kiedy temperatura zewnętrzna jest zdecydowanie wyższa niż w miesiącach listopad-luty (w których warunki atmosferyczne praktycznie zawsze powodują konieczność ciągłego dostarczania ciepła w celu ogrzewania obiektów).

Uważamy że konsekwentnie (per analogia do aktualnie obowiązujących zapisów) powinno się dokonać następującej zmiany przepisów:

„§ 3a. 1. Zużycie dobowe, o którym mowa w § 2a, w poszczególnych miesiącach, ustala się w następujący sposób:

- 1) od dnia 1 września do dnia 31 marca - jako iloczyn średniego dobowego zużycia w okresie od dnia ~~1 listopada do dnia 31 marca~~ 1 września do dnia 31 marca, w trzech ostatnich sezonach grzewczych i współczynnika sezonowego wynoszącego w poszczególnych miesiącach:
 - a) 1,1 – we wrześniu,
 - b) 1,2 – w październiku,
 - c) 1,3 – w listopadzie,

- d) 1,3 – w grudniu,
- e) 1,2 – w styczniu,
- f) 1,0 – w lutym,
- g) 0,8 – w marcu;
- 2) od dnia 1 kwietnia do dnia 31 sierpnia - jako iloczyn średniego dobowego zużycia w okresie od dnia ~~1 kwietnia do dnia 31 października~~ 1 kwietnia do dnia 31 sierpnia, w trzech ostatnich latach i współczynnika sezonowego wynoszącego w poszczególnych miesiącach:
 - a) 0,8 – w okresie od dnia 1 kwietnia do dnia 31 lipca,
 - b) 1,0 – w sierpniu.

Proponowana zmiana jest korzystniejsza dla polskich podmiotów.

Zwiększenie wymaganych zapasów, zwiększające bezpieczeństwo dostaw ciepła wymaga zapewnienia dodatkowych środków pieniężnych na ich zakup. Należy zapewnić ich pokrycie przychodami w taryfie dla ciepła.

Zgodnie z § 26 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Klimatu w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło: „Planowana wysokość zwrotu z kapitału, o którym mowa w § 11 ust. 1 pkt 3, § 20 i § 22 ust. 4, może uwzględniać zwrot z kapitału własnego i obcego, służących do finansowania majątku zaangażowanego do wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorstwo energetyczne.”

Wymagana jest więc pilna aktualizacja przez URE zasad i sposobu ustalania oraz uwzględniania w taryfach dla ciepła zwrotu z kapitału, określonych aktualnie w Informacji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr 71/2020 w sprawie zasad i sposobu ustalania oraz uwzględniania w taryfach dla ciepła zwrotu z kapitału (kosztu kapitału) na rok 2021.

Stanowisko przygotowane na podstawie ekspertyz i opinii pochodzących od podmiotów członkowskich Związku Pracodawców Polska Miedź.

ZWIĄZEK PRACODAWCÓW
POLSKA MIEDŹ

ul. Chopina 2, 59-300 Lubin
NIP: 692-11-70-332, Regon: 390437022